

НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА В УКРАЇНІ

Фастовець Наталія,

*кандидатка наук з державного управління, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права*

*Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Гагарський Нікіта,

студент групи БП-1-19

*Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Розвиток суспільних відносин призводить до зміни методів і засобів здійснення адвокатської діяльності. Головними вимогами до особи, яка надає правничі послуги є вимоги до рівня її компетентності, сумлінності та порядності. Проходження встановленої законодавством України нормативної процедури набуття адвокатського статусу передбачає надання державою дозволу на здійснення адвокатської діяльності особі, яка в повному обсязі відповідає всім вимогам, які встановлені в законі та здатна надавати якісні послуги. Згідно статті 6 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 р., № 5076-VI для набуття статусу адвоката Законом передбачено такі вимоги [1]: повна вища юридична освіта, яка була здобута в Україні, або повна вища юридична освіта, яка була здобута в іноземній державі, визнаною в Україні; стаж в галузі права не менше двох років, а саме стаж за спеціальністю після отримання повної вищої юридичної освіти. Володіння державною мовою на достатньому рівні. Крім того, особа, яка має намір стати адвокатом, повинна: скласти кваліфікаційний іспит, який полягає у підтвердженні теоретичних знань у галузі права, історії адвокатури, адвокатської етики, а також рівень практичних навичок та уміння застосувати закон особою, яка виявила інтерес стати адвокатом України; пройти стажування, суть полягає в підтвердженні готовності особи до самостійного здійснювання адвокатської практики та надавання адвокатських послуг; скласти присягу адвоката України [1]. Законом заборонено можливість бути адвокатом особі, яка визнана судом недієздатною чи обмежено дієздатною, яка має непогашену чи не зняту судимість (вчинення тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання позбавлення волі) [1].

Адвокатом не може бути особа, яка втратив права на заняття адвокатською діяльністю та особа, звільнена з посади судді, прокурора, слідчого, нотаріуса, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування за недодержання прийнятої присяги або учинення корупційного правопорушення (протягом трьох років з дня такого звільнення) [1].

Особа, що має на меті здійснення адвокатської діяльності і відповідає всім вищезазначеним вимогам, має можливість звернутися до кваліфікацій-

но-дисциплінарної комісії за фактичним місцем проживання із заявою, за результатами розгляду якої приймається рішення про допуск або відмову в допуску особи до іспиту. У разі проходження кваліфікаційного іспиту видається свідоцтво, яке дійсне протягом трьох років. Якщо іспит не пройдено, повторно його можна пройти лише через шість місяців, крім випадків оскарження результатів іспиту [1]. Після проходження шестимісячного стажування, під керівництвом адвоката зі стажем адвокатської діяльності не менше п'яти років кандидат у разі позитивної оцінки з боку керівника стажування отримує право бути адвокатом. Кандидат приносить присягу та отримує відповідне свідоцтво адвоката. Необхідно зауважити, що існують певні складності під час проходження стажування. Процедура стажування є оплатною. Сума оплати розподіляється відповідно закону: 70% від суми залишається на рахунку адвоката-керівника стажування. Таким чином, нами з'ясовано, що існує достатня кількість вимог до особи, яка планує отримати статут адвоката в Україні. Наразі тривають процеси удосконалення нормативно – правової бази, яка регламентує отримання кандидатами статусу адвоката. Насамперед це пов'язано із вимушеним переходом до дистанційних форм спілкування, та діджиталізацією діяльності адвокатури України. Зазначені зміни частково спрощують процедуру отримання статусу, а частково ускладнюють її.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» // Відомості Верховної Ради України від 05.07.2013 № 27, стор. 1438

ЕТИКА АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Фастовець Наталія,

кандидатка наук з державного управління, доцентка,

доцентка кафедри приватного та публічного права

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Гордієнко Олег,

студент групи БП-2-19

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Створення адвокатурою та дотримання адвокатами особливих етичних правил є загальновізнаним стандартом адвокатської діяльності розвинутих країн світу. Адвокатура - недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів професійної правничої (правової) допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури[1].